

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Wersja sandomierska z uzupełnieniami wersji krakowskiej

Rękopis Biblioteki Narodowej w Warszawie, sygn. 3068 III, k. 22va–22vb

Odczyt: Maciej Mikula

Artykuł 13 [Gn. 12]

[13] ^a-De vulnerato cum clamore. Capitulum XII^a [k. 22vb]

Quicumque vulneratus fuerit, si clamore proclamaverit et ad iudicium pervenerit, de quocumque querulatur, qui prius fuerit, et si habuerit hos, qui clamorem suum audierint, et quot vulnera, tot homines poterit inculpare. Sin autem hii homines comparuerint, duellum in ipsis aquirere potest. Si autem plures iudicialiter infestaverit, quam vulnera habuerit, alii homines evadent suo iure quivis metseptimus^b. <Quando evadunt plures inculpati, quam vulnera de causo pernoctata^c> Etiam si alter alterius vulnerat et causa sua pernoctata fuerit, et vulnus monachale non fuerit, et si comparuerit iudici, debet sibi ad iudicium proximum. <de vulnere monachali^c> Si autem vulnus monachale fuerit, tunc statim continuo iudicium sibi iudex formare debet pro facto manifesto.

^{a-a} czerwonym inkaustem; ^b w rkp. met vii; ^c na marginesie

[hasła: zranienie, skarga, rana, uwolnienie od skargi, samosiódm, przysięga, współprzysiężnik]